

MANIFEST INSTITUCIONAL DE L'11 DE SETEMBRE 2026

Com cada any, avui commemorem la Diada de l'11 de setembre a Montornès, com es fa a tots els municipis de Catalunya. És precisament als pobles i les ciutats on es manté viva la llengua, es preserva la cultura i la convivència, es defensa el territori i es dona resposta als problemes de la ciutadania. El municipalisme català no és només administració, som governs locals que contribuïm a la vertebració del país.

Enguany fa cinquanta anys d'una Diada que va marcar el retorn de Catalunya al carrer després de la llarga nit del franquisme. El 1976, a Sant Boi de Llobregat, milers de catalans i catalanes van celebrar per primera vegada públicament l'Onze de Setembre després de dècades de dictadura. Aquella Diada va ser un crit de llibertat, de democràcia i de recuperació nacional. Cinquanta anys després, aquell esperit continua interpel·lant-nos.

Reivindicar avui la força d'aquell catalanisme democràtic i popular, capaç d'unir sensibilitats diverses per avançar cap a un futur de llibertats i autogovern, té tot el sentit. El futur no es guanyarà des d'una fracció del país ni des de la por ni, encara menys, des de l'odi. Els reptes d'aleshores eren uns i els d'avui en són uns altres; però, tant ahir com avui, la clau per respondre-hi amb força i encert i per bastir un futur millor és la confiança en allò que podem fer plegats, en el denominador comú, en la causa comuna. Aquesta és la força de Catalunya.

Catalunya pot mirar el futur sense temença. Disposem de les capacitats individuals i col·lectives de tot el país i n'hem de mobilitzar totes les energies per assegurar una Catalunya que no deixa ningú enrere, que avança cohesionada que es projecta al món segura de si mateixa.

Catalunya ha de poder continuar avançant en l'enfortiment de la nació i de les seves institucions. Defensem que els conflictes polítics s'han de resoldre sempre des del diàleg, la negociació i la democràcia i garantint que la ciutadania pugui expressar lliurement la seva voluntat sobre el futur col·lectiu del país.

Les desigualtats de classe, de gènere, entre barris i territoris, entre persones nouvingudes i autòctones, així com els discursos d'odi i exclusió de les extremes dretes, són avui les principals amenaces contra la unitat civil del poble de Catalunya.

Per lluitar contra les desigualtats i contra la internacional de l'odi amb les seves diferents expressions polítiques a l'Estat i a Catalunya, son imprescindibles canvis econòmics i socials a favor del bé comú, de la igualtat, i de la fraternitat.

Polítiques públiques i regulacions valentes que garanteixin l'accés a l'habitatge, que sancionin a qui incompleix la normativa especulant amb l'habitatge; que millorin uns salaris encara massa baixos; que evitin la segregació educativa i

sanitària, derivada d'uns serveis públics infrafinançats i dualitzats entre el sector públic i el privat; que defensin l'equitat territorial, una transició energètica justa, i mesures d'adaptació i mitigació del canvi climàtic; que garanteixin la mobilitat pública, sostenible, i eficient, amb un servei de Rodalies que presti el servei que la ciutadania mereix després d'anys de deficiències injustificables; que defensin per tothom l'ús i el coneixement del català com a llengua pròpia del país, i que confrontin el racisme de les extremes dretes que ens volen dividits i enfrontats per l'origen, defensant un principi constituent de Catalunya com a nació: és català qui viu i treballa a Catalunya i vol formar-ne part.

Així mateix, Catalunya és un país solidari que ha protagonitzat grans mobilitzacions per la pau, manifestant-se contra el genocidi a Gaza perpetrat pel govern israelià, exigint l'aturada de les hostilitats i una solució negociada a la guerra d'Ucraïna, i que avui continua expressant la seva solidaritat davant el succeït recentment a Ceuta, on cal protegir els drets de les persones migrades i dels i les menors, proveir els recursos necessaris per retornar la normalitat a la seva ciutadania, i rebutjar els discursos d'odi i racistes.

I defensem també allò que ens identifica i ens uneix. El català és la llengua pròpia de Catalunya i una peça essencial de la nostra nació. Defensar-lo no és excloure ningú; és garantir una llengua comuna, una eina de cohesió i una oportunitat perquè tothom pugui formar part plenament del país. El català ha de poder viure amb normalitat als carrers, a les escoles, a les administracions, a la cultura i també en el món digital. Una nació que vol tenir futur ha de tenir cura de la seva llengua.

Refermem que cal exigir a l'àmbit judicial la plena aplicació de la llei d'amnistia per a la reincorporació de tots els dirigents polítics a la vida política del país.

Els ajuntaments sempre hem estat al costat de la ciutadania, a la primera línia d'atenció i resolució de qualsevol de les seves demandes, i hem assumit un enorme volum de tasques i exigències contínues. Som els ajuntaments qui fem front als problemes del dia a dia, alhora que impulsem les grans transformacions necessàries a cada moment. Per això seguim reivindicant una nova Llei de Finances Locals que garanteixi recursos estables per al món local, on es defensen cada dia drets essencials com l'habitatge, les cures, la mobilitat o la cultura. Sense municipis forts, no hi ha país que es sostingui.

Celebrem de nou la presència de les nombroses entitats del municipi, representatives de la diversitat i de la riquesa social i cultural, que ens caracteritza i ens dona força. És un privilegi per un poble comptar amb tantes persones compromeses amb el seu entorn i disposades a treballar per la cohesió social i el benestar dels demés.

Superat l'estiu, ens trobem en la represa del dia a dia habitual, un moment en que intensifiquem l'activitat social, cultural i festiva, i esportiva, ja s'ha reprès el nou curs escolar, l'inici de les temporades esportives i estem a punt per la

nostra Festa Major. Ens mereixem i desitgem retrobar-nos amb la gent que estimem, de manera intensa, recuperar el caliu i el contacte directe.

Davant l'onada reaccionària global, continuem reivindicant els valors universals dels drets humans i el dret internacional, el multilateralisme, el dret a l'autodeterminació dels pobles, recordant la lluita del poble palestí i del poble sahrauí per la seva llibertat, i a aquelles persones que van donar la seva vida en la lluita contra el feixisme, com Salvador Allende i Víctor Jara durant el cop d'Estat de Pinochet a Xile l'11 de setembre de 1973.

Fem de la senyera el símbol de la unitat, fem del nostre himne un cant a la confiança, i fem de la nostra Diada un gest inequívoc de compromís cívic i democràtic.

Per la pau, la llibertat, la igualtat, i la fraternitat. Pel futur de Catalunya!

Som un sol poble amb moltes veus.

Visca Catalunya!.